

17 NOIEMBRIE

SLUJBA

SF. IERARH

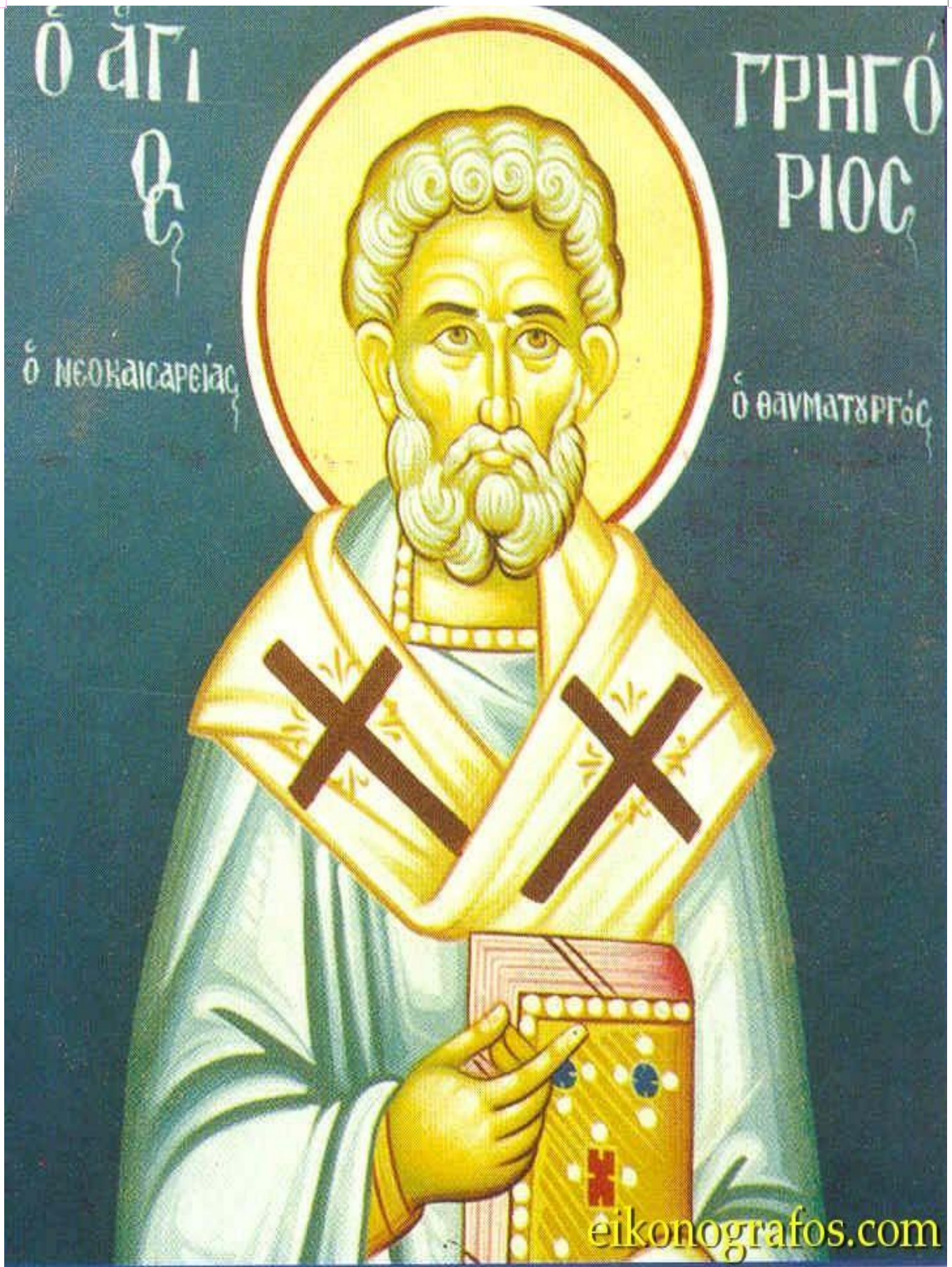
GRIGORIE

TAUMATURGUL

AL NEOCEZAREEI

PONTULUI

MINEIUL-GR



eikonografos.com

17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΝΕΟΚΑΙΣΑΡΕΙΑΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΜΙΚΡΟΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ύστῶμεν στίχους δ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ
Προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ πάντων βλέπων καρδίας καὶ τὰ κρυπτὰ ἐφορῶν,
τὴν ἀγαθότητά σου, προγινώσκων ἐξεῖλε, μανίας τῶν
εἰδώλων καὶ ἐραστήν, θείας γνώσεως ἔδειξεν ἐκ τῶν
κτισμάτων τὸν Κτίστην θεοπρεπῶς, ἐνοπριζεσθαι
Γρηγόριε.

Τῆ κατὰ κόσμον σοφία Πάτερ Γρηγόριε, τὴν τοῦ
Εὐαγγελίου, προσαρμόσας μωρίαν, ἐγένου θεία
βίβλος καὶ ὁδηγὸς ἀπλανέστατος Ἅγιε, ἠνιοχῶν πρὸς
τὰ ἄνω νοῦν καὶ ψυχάς, τῶν ἐκ πόθου προσιόντων
σοι.

Κατανοήσας σωφρόνως ὅτι ναὸς εἶ Θεοῦ, τὴν
σωφροσύνην Πάτερ, καὶ ἀγνείαν ἐν βίῳ, εἰς ἄκρον
ἐξασκήσας πάσας σοφῶς, τὰς παγίδας συνέτριψας,
τοῦ μισοἰσθίου καὶ μόνον τῷ καθαρῷ, ἐκ καρδίας
διηκόνησας.

Φιλοσοφίαν τὴν κρείττω Πάτερ ἐλόμενος, γρηγόρως τὸ σὸν ὄμμα, τῷ Κυρίῳ ἐκτείνας, ὑπὴλθες φιλερῆμως στενὴν ὁδὸν, μονοτρόπου ἀσκήσεως, ἀλλ' ὁ εἰδὼς σου τὸν πλοῦτον ὡς φῶς λαμπρὸν, Ἐκκλησίας σε κατέστησεν.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Τῆς εἰδωλομανίας τὴν ψυχώλεθρον ἀχλὺν, ἐκφυγὼν ὡς στρουθίον ἐκ πάγης, κατεσκήνωσας Γρηγόριε, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου τῆς Αὐτοαληθείας. Καὶ τούτου ἐντροφήσας κατακόρως, τὴν χάριν προσέληφας τοῦ θαυματουργεῖν. Ἐν ἧ ἡμᾶς χαρίτωσον, τοῦ καθ' ἐκάστην διαπερᾶν τῆς πρακτικῆς εἰδωλολατρίας τὸ πέλαγος, καὶ ἐγγίξειν τῷ Θεῷ ἐκ καρδίας, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους Σου φύλαττε εὐλογημένη Θεοτόκε, ἵνα Σὲ δοξάζομεν, τὴν ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Αἴνεσιν τῷ Θεῷ, προσάγομεν τρισμάκαρ, τὴν μνήμην σου τελοῦντες, Γρηγόριε ὡς δόντι, ἡμῖν σε τεῖχος ἀρρήκτον.

Στ.: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Μέγα σου ἀληθῶς, ὁ βίος Πάτερ μέγας, μεγίστη δὲ ἡ χάρις, ἣν σοι Χριστὸς παρέσχε, βλύζειν θαυμάτων πέλαγος.

Στ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ἦπτηνται ἀληθῶς, δαιμόνων δεκαρχίαι, τῇ κλήσει σου θεόφρον, ἡμεῖς δὲ εὐποροῦμεν, πρέσβυν σε καὶ προστάτην, πρὸς τὸν Θεὸν ὑπέρμαχον.

Δόξα. Τριαδικόν.

Νόες ἀγγελικοί, τὴν μνήμην σου τιμῶσι, Γρηγόριε θεόφρον, σὺν σοὶ δὲ ἀνυμνοῦσι, Τριάδα ὁμοούσιον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Θεόνυμφε σεμνή, ἡ δοῦσα Γρηγορίῳ, χάριν θεολογίας, ὑπὲρ ἡμῶν δυσώπει, τὸν Σὸν Υἱὸν καὶ Κύριον.

Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα, ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ **Γρηγόριε**, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτὲ ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἀπόλυσις.

ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Εὐλογήσαντος τοῦ ἱερέως, ὁ Προοιμιακός, καὶ τὸ·
Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τό· Κύριε ἐκέκραξα, ἱσιῶμεν
Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία,
δευτεροῦντες αὐτά. Στιχηρὰ τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος πλ.
δ'. Τὶ ὑμᾶς καλέσωμεν.

Τὶ σε νῦν καλέσω Γρηγόριε; πρακτικόν, ὅτι τὰ πάθη,
καθυπέταξας τῷ νῶ· θεωρόν, ὅτι ἐδρέψω, τῆς σοφίας
τὸν καρπὸν· ἐνθέου, ὀπτασίας ἀξιούμενον, καὶ
δόγματα, οὐράνια μυσούμενον, ἱεουργὸν ἱερώτατον,
θαυματουργὸν ὑπερθαύμαστον, ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι
τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ προσαγορεύσω σε Ὅσιε; ὀδηγὸν τῶν πλανωμένων,
καὶ νοσοῦντων ἰατρόν, χορηγὸν τῶν πρὸς τὴν χρείαν,
τοῖς αἰτοῦσι δασιλῆ, διώκτην, τῶν δαιμόνων
ἰσχυρότατον, ἀλείπτην, τοῦ Μαρτύρων ἀγωνίσματος,
προφητικῶς διαλάμποντα, χαρίσμασιν ἀξιάγαστε,
ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὶ σε νῦν προσεῖπω Γρηγόριε; καθαιρέτην τῆς ἀθέου,
δυσσεβείας κρατερόν, ὀριστὴν τῆς εὐσεβείας, καὶ
διδάσκαλον ἐθνῶν, εἰρήνης, βραβευτὴν
ἀκαταμάχητον, πολέμων, καταλύτην ἀκαθαίρετον, ἐν
ὄρεσι διαιτώμενον, καὶ βλέποντα τὰ ἐν πόλεσιν,
ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερα. Ὁ αὐτός. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, φύσις θνητῆ δωρεῶν, ὑπὲρ φύσιν τετίμηται, καὶ θαυμάτων χάριτι, ὑπὲρ λόγον ἤξιωται, λόγῳ καὶ μόνῳ αὐτῇ ὑποτάσσεται, ἢ ἄνευ λόγου, ἀμέσως ὡς ἔλλογος, ὥσπε πιστούμεθα, ἐκ πολλῶν καὶ ἄλλων τε, σὺν τοῦ κλεινοῦ, Γρηγορίου ἔργοις τε, καὶ πλείστοις θαύμασι.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἡ τῶν θαυμάτων πηγὴ, Ἰησοῦς ὁ Κύριος, πᾶσι χάριν δεδώρηται, τοῖς ὅσοι πίστει Αὐτῷ ἀνατίθενται, ψυχῶν σωμάτων, τὴν ἐπιμέλειαν, καὶ ἐπενδύονται, τὸν καινὸν καὶ ἄφθαρτον Ἀδὰμ Χριστόν, ὡς καὶ ὁ Γρηγόριος, ὁ ὑπερθαύμαστος.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος, ἴκνεσιν θείων ἀνδρῶν, Προφητῶν Ἀποστόλων τε, Πάτερ συνεστοίχησας, καὶ σεπτὸν Εὐαγγέλιον, δι' ἀκριβείας καὶ τελειότητος, βιώσας Πνεύματος θείαν δύναμιν, εἴληφας Ἄγιε, τέρατα σημειῖά τε ἐπιτελῶν, ἄλλος προσηγόρευσαι, Μωσῆς Γρηγόριε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Εἰς βάθος θεωρίας ὑπελθὼν πανσόφως, Ἱεράρχα Χριστοῦ, τὴν θείαν ἐμυήθης τῆς Τριάδος φανέρωσιν, καὶ πνεύματι προσβλέπων ἀκλινῶς, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, τῶν θαυμάτων ἄβυσσον πηγάζεις ἡμῖν, τὴν ὑγρὰν ὑδάτων φύσιν, εἰς λιθώδη μεταποιήσας, καὶ νεωκόρον πλάνης ἀπαλλάξας ζοφεράς, τοὺς διώκτας ἔπεισας πιστοῦσθαι τὴν ἀλήθειαν, καὶ στῦλος εὐσεβείας ἀρετῶν ὄφθεις αὐτοῖς, τῶν θαυμάτων

ὑποφήτης ἀνηγορεύθης. Διὸ δυσωποῦμέν σε, μὴ παύση ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Σωτῆρα δυσωπεῖν, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀχρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμπας Υἱὸς μονογενής, ὁ αὐτὸς ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προῆλθεν, ἀφράστως σαρκωθείς, φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος δι' ἡμᾶς, οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ' ἐν δυάδι φύσεων, ἀσυγχύτως γνωριζόμενος. Αὐτὸν ἰκέτευε, σεμνὴ Παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

*Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας.
Ἀναγνώσματα.*

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα

Μνήμη δικαίου μέτ' ἐγκωμίων, καὶ εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν αὐτοῦ. Μακάριος ἄνθρωπος, ὃς εὔρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὃς οἶδε φρόνησιν. Κρεῖσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι, ἢ χρυσοῦ καὶ ἀργυρίου θησαυρούς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστίν. Ἐκ γὰρ τοῦ στόματος αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεον ἐπὶ γλώσσης φορεῖ. Τοιγαροῦν ἀκούσατέ μου, ᾧ τέκνα· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ μακάριος ἄνθρωπος, ὃς τὰς ἐμὰς ὁδοὺς φυλάξει. Αἱ γὰρ ἔξοδοί μου, ἔξοδοι

ζωῆς, καὶ ἐτοιμάζεται θέλησις παρὰ Κυρίου. Διὰ τοῦτο παρακαλῶ ὑμᾶς, καὶ προΐεμαι ἐμὴν φωνὴν υἱοῖς ἀνθρώπων. Ὅτι ἐγὼ ἡ Σοφία κατεσκεύασα βουλήν, καὶ γνῶσιν καὶ ἔννοιαν ἐγὼ ἐπεκαλεσάμην. Ἐμὴ βουλή καὶ ἀσφάλεια, ἐμὴ φρόνησις, ἐμὴ δὲ ἰσχύς. Ἐγὼ τοὺς ἐμὲ φιλοῦντας ἀγαπῶ, οἱ δὲ ἐμὲ ζητοῦντες εὐρήσουσι χάριν. Νοήσατε τοίνυν ἄκακοι πανουργίαν, οἱ δὲ ἀπαίδευτοι ἔνθεσθε καρδίαν. Εἰσακούσατέ μου καὶ πάλιν· σεμνὰ γὰρ ἐρῶ, καὶ ἀνοίγω ἀπὸ χειλέων ὀρθά. Ὅτι ἀλήθειαν μελετήσῃ ὁ λάρυγξ μου, ἐβδελυγμένα δὲ ἐναντίον ἐμοῦ χεῖλη ψευδῶ. Μετὰ δικαιοσύνης πάντα τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου, οὐδὲν ἐν αὐτοῖς σκολιόν, οὐδὲ στραγγαλιῶδες. Πάντα εὐθέα ἐστὶ τοῖς νοοῦσι, καὶ ὀρθὰ τοῖς εὐρίσκουσι γνῶσιν. Διδάσκω γὰρ ὑμῖν ἀληθῆ, ἵνα γένηται ἐν Κυρίῳ ἡ ἐλπίς ὑμῶν, καὶ πλησθήσεσθε πνεύματος.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεῖλη δὲ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς ἐκ θανάτου.

Τελευτήσαντος ἀνδρός δικαίου οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸν δικαιοσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίοις διαπαντός, καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν. Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδίᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος ὀσίαν καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι ἐν ὁδῷ.

Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνετοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν, πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑπὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρίσας πρὸς αὐτήν οὐ κοπιᾷσει, καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐτήν, ταχέως ἀμέριμνος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξιούς αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σοφίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ ἐραστὴς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς καὶ ἐφίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεοτητός μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἑμαυτῷ. Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν. Μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ αἰρέτις τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς εἰσὶν ἀρεταί, σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὕτη διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις. Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρχαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν, ἐπίσταται στροφᾶς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων, σημεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις καιρῶν καὶ χρόνων, καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐστὶν ἀγαθὴ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ εὐκλεια ἐν κοινωνίᾳ λόγῳ αὐτῆς. Διὰ τοῦτο ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας. Θεὲ Πατέρων, καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γενομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δὸς μοι τὴν τῶν σῶν θρόνων πάρεδρον

σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου, ὅτι ἐγὼ δοῦλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.
 Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τὸ εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί. Καὶ ὁδηγήσῃ με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξῃ με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἐγκωμιαζομένου δικαίου, εὐφρανθήσονται λαοί· ἀθανασία γὰρ ἐστὶν ἡ μνήμη αὐτοῦ, ὅτι καὶ παρὰ Θεῶν γινώσκεται, καὶ παρὰ ἀνθρώποις, καὶ ἀρεστὴ Κυρίῳ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ. Ἐπιθυμήσατε τοιγαροῦν, ὦ ἄνδρες, σοφίαν, καὶ ποθήσατε, καὶ παιδευθήσεσθε· Ἀρχὴ γὰρ αὐτῆς ἀγάπη, καὶ τήρησις νόμων. Τιμήσατε σοφίαν, ἵνα εἰς τὸν αἰῶνα βασιλεύσητε. Ἀπαγγελῶ ὑμῖν, καὶ οὐ κρύψω ἀφ' ὑμῶν μυστήρια Θεοῦ. Ὅτι αὐτὸς καὶ τῆς σοφίας ὁδηγὸς ἐστὶ, καὶ τῶν σοφῶν διορθωτής· καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ πᾶσα φρόνησις, καὶ ἐργασιῶν ἐπιστήμη. Ἡ πάντων τεχνῆτις ἐδίδαξέ με σοφία· ἐστὶ γὰρ ἐν αὐτῇ πνεῦμα νοερόν, ἅγιον, ἀπαύγασμα φωτὸς αἰδίου, καὶ εἰκὼν τῆς ἀγαθότητος τοῦ Θεοῦ. Αὕτη φίλος Θεοῦ καὶ Προφήτας κατασκευάζει.

Εὐπρεπεστέρα δὲ ἐστὶν ἡλίου, καὶ ὑπὲρ πᾶσαν ἀστέρων θέσιν, φωτὶ συγκρινομένη, εὐρίσκεται προτέρα. Αὕτη τοὺς θεραπεύσαντας αὐτὴν ἐκ πόνων ἐρρύσατο, καὶ ὠδήγησεν ἐν τρίβοις εὐθείαις. Ἔδωκεν

αὐτοῖς γνῶσιν ἀγίαν, καὶ διεφύλαξεν αὐτοὺς ἀπὸ ἐνεδρευόντων, καὶ ἀγῶνα ἰσχυρὸν ἐβράβευσεν αὐτοῖς, ἵνα γνῶσι πάντες, ὅτι δυνατωτέρα παντὸς ἐστὶν ἡ εὐσέβεια, καὶ οὐ μὴ κατισχύση ποτὲ κακία σοφίας, οὐδ' οὐ μὴ παρελεύσεται πονηροὺς ἐλέγχουσα ἡ δίκη. Εἶπον γὰρ ἐν ἑαυτοῖς, λογισάμενοι οὐκ ὀρθῶς. Καταδυναστεύσωμεν τὸν δίκαιον, μὴ φεισώμεθα τῆς ὁσιότητος αὐτοῦ, μηδὲ ἐντραπῶμεν πολιὰς πρεσβύτου πολυχρονίου· ἔστω δὲ ἡμῶν ἡ ἰσχύς νόμος. Καὶ ἐνεδρεύσωμεν τὸν δίκαιον, ὅτι δύσχρηστος ἡμῖν ἐστὶ, καὶ ἐναντιοῦται τοῖς ἔργοις ἡμῶν καὶ ἐπιφημίζει ἡμῖν ἁμαρτήματα παιδείας ἡμῶν. Ἐπαγγέλλεται γνῶσιν ἔχειν Θεοῦ, καὶ παῖδα Κυρίου ἑαυτὸν ὀνομάζει. Ἐγένετο ἡμῖν εἰς ἔλεγχον ἐννοιῶν ἡμῶν. Βαρὺς ἐστὶν ἡμῖν καὶ βλεπόμενος· ὅτι ἀνόμοιος τοῖς ἄλλοις ὁ βίος αὐτοῦ, καὶ ἐξηλλαγμένοι αἱ τρίβοι αὐτοῦ. Εἰς κίβδηλον ἐλογίσθημεν αὐτῷ, καὶ ἀπέχεται τῶν ὁδῶν ἡμῶν, ὡς ἀπὸ ἀκαθαρσιῶν, καὶ μακαρίζει ἔσχατα δικαίων, ἴδωμεν οὖν εἰ οἱ λόγοι αὐτοῦ ἀληθεῖς, καὶ πειράσωμεν τὰ ἐν ἐκβάσει αὐτοῦ. Ὑβρει καὶ βασάνῳ ἐτάσωμεν αὐτόν, ἵνα γνῶμεν τὴν ἐπιείκειαν αὐτοῦ, καὶ δοκιμάσωμεν τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ. Θανάτῳ ἀσχήμονι καταδικάσωμεν αὐτόν· ἔσται γὰρ αὐτοῦ ἐπισκοπὴ ἐκ λόγων αὐτοῦ. Ταῦτα ἐλογίσαντο, καὶ ἐπλανήθησαν· ἀπετύφλωσε γὰρ αὐτοὺς ἡ κακία αὐτῶν. Καὶ οὐκ ἔγνωσαν μυστήρια Θεοῦ, οὐδὲ ἔκριναν, ὅτι σὺ εἶ Θεὸς μόνος, ὁ ζωῆς ἔχων καὶ θανάτου ἐξουσίαν, καὶ σώζων ἐν καιρῷ θλίψεως καὶ

ρυόμενος ἐκ παντὸς κακοῦ, ὁ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων,
καὶ διδοὺς τοῖς Ὁσίοις σου χάριν, καὶ τῷ σῶ βραχίονι
τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτασσόμενος.

Λιτή. Ἦχος α'.

Καλὸν τι χρῆμα σιωπή, ὡσπερ αὐτὸς σὺ ἀπεφθέγξω,
θεομάκαρ Γρηγόριε. Καὶ γὰρ τί προσερούμέν σοι, οἱ
ἐν δεσμοῖς ποικίλοις συνδεσμούμενοι Πάτερ, καὶ
ὡσπερ μεσίτη σοι καὶ στόματι Θεοῦ προστρέχοντες.
Πλήσον ἡμῶν τὰς ἀκοὰς τῆς ψυχῆς τῶν θείων σου
λογίων, καὶ στοιχειώσον τὸν ἐν Χριστῷ ἄνθρωπον, ἐν
ἡμῖν αἰτοῦσί σε, ἵνα δοξάζομεν τὴν μνήμην σου καὶ
προσκυνοῦντες τὴν θήκην τῶν λειψάνων, χρεωστικῶς
βοῶμέν σοι· καίροις Πάτερ, τῶν παλαιῶν Πατέρων
ἰσοστάσει, καὶ τοῦ Παραδείσου θεῖε μέτοχε.

Ἦχος β'.

Τὸ κειμήλιον τῆς ἐν Χριστῷ ἀγνότητος, τῆς προσευχῆς
τῆς ἐμπόνου τὸν οἶκον τὸν εὖσημον, τῆς εὐθηγορίας
τὸν ἀκλινῆ ἐργάτην, τῆς φιλανθρωπίας τὸ
ἐργαστήριον, καὶ τῆς ἀρχιερέων τιμῆς, τὸ ἔκλαμπρον
ἐκσφράγισμα, θαυμάτων τε παραδόξων τὸν αὐτουργὸν
καὶ εὐταξίας Ἐκκλησίας τὸν σοφὸν διδάσκαλον,
Γρηγόριον τιμήσωμεν, ἵνα ταῖς πρεσβείαις αὐτοῦ
δωρυφορούμενοι, τύχωμεν τῆς σωτηρίας καὶ λάβωμεν
παρὰ Χριστοῦ, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦχος γ'.

Τὸν Λόγον, τὸν ἄγρυπνον φύλακα, ὡς τοῦτον σὺ
ὠνόμασας θεῖε Πάτερ, νῦν ὑπὲρ ἡμῶν ἰκέτευσον,

ὅπως ἐγκατοικῶν πλουσίως καὶ ἐνεργῶν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, δείξη ἡμᾶς δεύτερα φῶτα καὶ Εὐαγγελίου πληρωτάς, πάντα τὰ πάθη πόρρω ἀποδιώκων καὶ ἐμβάλλων ἡμῖν τὸν θεῖον φόβον. Σὺ δὲ παράστηθι ἡμῖν ἀεὶ παιδαγωγὸς ἄριστος, παρακαλῶν καὶ χειραγωγῶν ἐν τοῖς μέλλουσι, θεομακάριστε Γρηγόριε.

Δόξα. Ἦχος δ'.

Ἰερωσύνης τὴν ψῆφον, θεόθεν δεξάμενος, καὶ τὸ θεῖον δέρας ἐξ ὕψους περιβαλλόμενος, τοὺς πρὶν τῆς ἀπιστίας υἱούς, τέκνα φωτός, καὶ κληρονόμους ἀνέδειξας Θεοῦ, σοφίας χάριτος, ἐκχυθείσης ἐν χεῖλεσί σου, παραδόξων πραγμάτων αὐτουργέ, Κυρίου Γρηγόριε. Διὸ καὶ νῦν ἐν τῇ μνήμῃ σου, αἴτησαι Χριστὸν τὸν Θεόν, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Νεῦσον παρακλήσει σῶν οἰκετῶν Πανάμωμε, παύουσα δεινῶν ἡμῶν ἐπαναστάσεις, πάσης θλίψεως ἡμᾶς ἀπαλλάττουσα· σὲ γὰρ μόνην ἀσφαλῆ, καὶ βεβαίαν ἄγκυραν ἔχομεν, καὶ τὴν σὴν προστασίαν κεκτήμεθα. Μὴ αἰσχυνθῶμεν Δέσποινα, σὲ προσκαλούμενοι, σπεῦσον εἰς ἱκεσίαν, τῶν σοὶ πιστῶς βοώντων· Χαῖρε Δέσποινα, ἡ πάντων βοήθεια, χαρὰ καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον. Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Ἐγρηγόρως Γρηγόριε, τὸν σὸν βίον διήνυσας, ἔχων πρὸ ὀμμάτων σου κρίσιν ἔνδικον, καὶ σωφροσύνη

τετίμησαι, ἐξ ἧς καὶ ἠξίωσαι, τῆς φρικτῆς καὶ ἱερᾶς, παραστάσεως Βήματος, ἀγιώτατε· διὸ πρέσβευε Πάτερ τοῦ σωθῆναι, τοὺς τὴν μνήμην σου τελοῦντας, τὴν ἱεράν καὶ σεβάσιμον.

Στ.: Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

Ἐξ ἀνθρώπων μὲν εἴληφας, μαθητείας ἐπίχειρα, ἐκ Θεοῦ δὲ δέδεξαι ἀποκάλυψιν, Ὁρθοδοξίας τὰ δόγματα, Γρηγόριε ἔνδοξε, μεσιτεία τῆς σεπτῆς, καὶ ἀγνῆς Θεομήτορος, Ἰωάννου τε, Θεολόγου Κυρίου Θεολόγε, τοῦτον πρέσβευε ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν πίστει τιμώντων σε.

Στ.: Τὶ ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Καὶ νεκρὰ ὑπακούσει σοι, φύσις Πάτερ Γρηγόριε, ὅταν τῷ κελεύσματι τοῦ Κυρίου σου, ταύτην προστάσεις καὶ ἄλλως πῶς, ἡδύνατο γίνεσθαι, ὅτι Οὗτος ἀληθῶς, ὁ φυλάσσων τὸν νόμον μου, μείζω λήφεται, ἐξ ὧν ὅσων ἐγὼ φησὶ ποιήσει, καὶ ζωὴν κληρονομήσει, τὴν μετ' ἐμοῦ τὴν αἰώνιον.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Γρηγόρησις Θεοῦ, ἐδόθη σοι σοφὴ κατὰ τὸν Δανιήλ· ὡσπερ γὰρ ἐκείνῳ τὸ ἐνύπνιον, οὕτω τὸ τῆς πίστεως μυστήριον ἀπεκαλύφθη σοι· διὸ σωθῆναι πρέσβευε, τὰς ψυχὰς ἡμῶν Ὅσιε Πάτερ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ

ἤλευθέρωσε· διό σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρί τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

*Νῦν ἀπολύεις. Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.*

Ἐν προσευχαῖς γρηγορῶν, ταῖς τῶν θαυμάτων ἐργασίαις ἐγκαρτερῶν, ἐπωνυμίαν ἐκτήσω τὰ κατορθώματα, ἀλλὰ πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, Πάτερ **Γρηγόριε**, φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν, μὴ ποτὲ ὑπνώσωμεν, ἐν ἀμαρτίαις εἰς θάνατον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίου

Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας ἀγαθὴ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ Ἐγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὐς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δείξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν καὶ σῶσον Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον Σου Σωτήρ.

Τὴν κάραν τὴν σεπτὴν, Γρηγορίου τιμῶμεν, ὡς χάριτος πηγὴν, καὶ θαυμάτων ταμεῖον, ἐν ταύτῃ γὰρ

συνέθετο, θείους λόγους έννοίας τε· ὄθεν εἴληφε, τῶν
ιαμάτων τὸ δῶρον, καὶ τὴν δύναμιν, πάθη ἰᾶσθαι
ποικίλα, ψυχῶν καὶ σωμάτων τε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον
ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ
πταισμάτων καὶ θλίψεων. Σὺ γὰρ πέφυκας,
ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ
προστασία, καὶ σῶζεις τοὺς δούλους σου.

*Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα. Ἦχος γ'. Τὴν
ὠραιότητα.*

Πληθὺν θαυμάτων σου, οὐκ ἐξαρκέσειεν,
ἐκδιηγῆσασθαι, γλῶσσά τις ἄμουσος, καὶ γὰρ
Γρηγόριε σοφέ, ἐκπλήττει πᾶσαν ἔνοιαν· ὄθεν σου τὴν
πάνσεπτον, μνήμην Πάτερ δοξάζοντες, αἴτησιν
ποιούμεθα, μὴ ἐλλίπης ἀείποτε, φυλάττων πειρασμῶν
καὶ κινδύνων, τοὺς σὲ τιμῶντας παμμακάριστε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Τὴν συνεργίαν Σου, τίς διηγῆσεται, Παρθένε πάναγνε,
ἦνπερ ἐνδείκνυσαι, τοῖς τοῦ Υἱοῦ Σου καὶ Θεοῦ,
ποιοῦσι τὰ θελήματα, ὥσπερ γὰρ φιλόστοργος, καὶ
πλουσία βασίλισσα, δίδως ταῖς πρεσβείαις Σου,
χαρισμάτων τὸ πέλαγος, καὶ πίστιν τὴν βεβαίαν
παρέχεις, ὅτι εἰσάξεις τούτους εἰς Παράδεισον.

*Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.*

Ἀγρυπνίαν τιμήσας καὶ προσευχὴν, σωφροσύνην
ἀγάπην τὴν ἀληθῆ, προκρίνας Γρηγόριε, ἐκ τοῦ
κόσμου ἐμάκρυνας, ἀλλ' ὁ θέλων πάντας, σωθῆναι
Θεὸς ἡμῶν, παραδόξῳ τρόπῳ ἠλίευσε ὄρηθεν, καὶ
ποιμαντορίας θείαν ῥάβδον διδούς σοι, τεράστια
ἄπειρα ἐνεργεῖν σε ἐνίσχυσεν, ἵνα τρόποις ποικίλοις
τε, προσάγονται τὰ πλήθη Αὐτῷ, καὶ προσφέρωσιν
αἴνεσιν τὴν σύμφωνον, τὴν δὲ μνήμην τελῶσι, τὴν
θείαν σου Ἄγιε.

Δόξα. Καὶ νῦν. Θεοτοκίου.

Γρηγορίῳ ζητοῦντι τὴν ἀληθῆ, καὶ Ὁρθόδοξον πίστιν
καταμαθεῖν, Σ' αὐτὴν ἐνεφάνισας, σὺν υἱῷ τῷ
δευτέρῳ Σου, Θεολόγῳ δὲ πρώτῳ διδάσκουσα
ἅπαντα, ὡς ἐν κεφαλαίῳ, τὰ σώζοντα ἄνθρωπον. Οὕτω
δὲ Παρθένε, δευτερεῖα Τριάδος, σαφῶς ἐναπέδειξας,
καὶ τὴν πίστιν ἠσφάλισας, τοῦ κλεινοῦ Σου
θεράποντος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, ἀποστεῖλαι
πλουσίαν τοῦ Πνεύματος, τὴν ἐνέργειαν Κόρη, τοῖς
πίστει Σε σέβουσι.

Εἶτα, οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ.

*Στ.: Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.*

Εὐαγγέλιον, Ἱεραρχικόν.

Ὁ Ν' ψαλμός.

Δόξα: Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...

Καὶ νῦν: Ταῖς τῆς Θεοτόκου...

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'. Στ.: Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Τὸ ὄμμα σου τὸ γρήγορον Πάτερ ἀγαθέ, ἀκλινῶς
προσήλωσας τῷ Θεῷ, νῦν παρ' Αὐτοῦ ἤξιωσαι,
προσεδρεύειν τῷ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης, ἐξ οὗ
κατάπεμψον ἡμῖν, τὴν εὐλογίαν σου, Γρηγόριε
θαυματουργέ, καὶ ποιμὴν ἱερώτατε.

Εἶτα, οἱ Κανόνες· τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἁγίου δύο.

*Ὁ α' Κανὼν τοῦ Ἱεράρχου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Τῷ
τερατουργῷ Γρηγορίῳ τὸν ἔπαινον ὑφαίνω.*

Θεοφάνους.

Ἦδὴ α'. Ἦχος πλ. δ' Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθισε

Τῶν σῶν θαυμάτων ἐν ἐμοὶ Γρηγόριε, θείαν ἐνέργειαν,
περιφανῶς Πάτερ, καὶ τανῦν ἀνάδειξον, ἐκ τοῦ βυθοῦ
ῤυόμενος, τῶν παισμάτων με μάκαρ, καὶ σῆ φωτίζων
λαμπρότητι, ὅπως ἐπαξίως ὑμνήσω σε.

Ὡς ἐντρεχῆς καὶ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, τὸ τῆς ψυχῆς
εὐγενές, τῶν τῆς σαρκὸς μάκαρ, ἡδονῶν προέκρινας,
τὰ τῆς σοφίας δόγματα, φιλοπόνως συλλέγων, δι' ὧν
ἐκείνη Γρηγόριε, τρέφεται Θεῷ πλησιάζουσα.

Τὴν σωφροσύνην ἀδελφὴν κτησάμενον, ὡς συνεργὸν
τῶν καλῶν, σὲ καθορῶν ὄφρις, ὁ δεινὸς Γρηγόριε, σοὶ
τοὺς βασκάνους ἠγειρεν, οὓς κατήσχυνας Πάτερ,
μακροθυμία τὸ γύναιον, πάθει συσχεθὲν ἰασάμενος.

Ἐπὶ τῆς ξένης διατρίβων Ὅσιε, πᾶσιν αἰδέσιμος, δι' ἀρετὴν ὥφθης, εὐσεβῆς φιλόθεος, θαυματουργίας χάρισμα, πρὸς Θεοῦ δεδεγμένος, δι' ἧς γνωρίζῃ ὡς ἥλιος, λάμπας ἐν τῷ κόσμῳ Γρηγόριε.

Θεοτοκίου

Ῥίζης Ἀγνῆ βασιλικῆς ἐβλάστησας, καὶ Βασιλέα Χριστόν, τὸν τοῦ Θεοῦ Λόγον, ὑπὲρ νοῦν καὶ ἔννοιαν, σεσαρκωμένον τέτοκας, ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, διπλὸν τὴν φύσιν ὑπάρχοντα, καὶ μοναδικὸν τὴν ὑπόστασιν.

Ὁ β' Κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς: Δέχου τὸν ὕμνον, θαυματουργέ. Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Κυρίλλου.

Ῥδὴ α'. Ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Δέχου ἡμῶν, τὸν ὕμνον Πάτερ Γρηγόριε, θαυματουργέ πανόλβιε ἰλέω ὄμματι, καὶ δὸς χάριν ἐξ ὕψους, τοῖς σὲ ἐν τῷ σεπτῷ σου, τεμένει δοξάζουσιν. Εὐρεν ἡ γῆ, τὰς ἀριστείας Γρηγόριε, τὰς σὰς σεπτὰς καὶ πίστῳσιν θεῖαν εἰσδέχεται ἄς ἐκ πόθου καρδίας, τιμᾶ τε καὶ δοξάζειν πανηγυρίζουσα.

Χαίρει χαρᾶ, πανηγυρίζουσα σήμερον, ἡ Ἐκκλησία ἅπασα ὡς εὐμοιρήσασα, τεῖχός σε καὶ προστάτην, θεῖον καὶ φρουρόν σε, Πάτερ Γρηγόριε.

Θεοτοκίου

Κυρίαν σεμνήν, καὶ Θεοτόκον Σὲ εἶδομεν, οἱ δοῦλοί Σου πανάμωμε, καὶ Σὲ δοξάζομεν, οἱ δ' οὕτω μὴ φρονοῦντες, αἰσχυνθήτωσαν πάντες, καὶ λιθωθήτωσαν.

Ἰδὴ γ'. Ὁ στερεώσας

Ἀνακαθάρας σου τὸν νοῦν, τῆς τῶν παθῶν τρικυμίας, καὶ πανσόφου θεωρίας ἐμπλήσας, ἀνεδείχθης εὐπρεπές, σοφίας ἐνδιαίτημα, καὶ προφητείας χάριν, κατεπλουτίσθης Γρηγόριε.

Τῇ θεοπνεύστῳ συγγραφῇ, προσομιλήσας παμμάκαρ, καὶ ποικίλης πολιτείας ιδέαν, ἐκλεξάμενος σοφῶς. Ἐν ἀρετῆς εἰκόνισμα, ἐν σεαυτῷ θεόφρον, ἀπηκριβώσω Γρηγόριε.

Ὁ θεοφάντωρ μυηθεὶς, τῇ θείᾳ μυσταγωγίᾳ, τὸ μυστήριον τῆς θεολογίας, κατεφώτισεν ἡμᾶς, Τριάδα ὁμοούσιον, ὁμοφυῆ τε σέβειν, ἄκτιστον καὶ συναΐδιον. Ὑπὸ Θεοῦ ὀδηγηθεὶς, ὡς πόθῳ τοῦτον ζητήσας, τὴν ἀγνὴν καὶ Θεοτόκον Μαρίαν, καὶ τὸν γόνον τῆς Βροντῆς, μυσταγωγοῦς ἐκέκτησο, τὸ τῆς Τριάδος φέγγος, σὲ θεορρῆμον διδάσκοντας.

Θεοτοκίου

Ῥάβδον βλαστήσασαν Χριστόν, τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας, καὶ χρυσοῦν θυμιατήριον πάντες, σὲ γινώσκομεν Ἀγνή, θείας οὐσίας φέρουσαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις Κόρη, ἄνθρακα θεομακάριστε.

Ἄλλος. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ὁ πάντα θαυμασιῶς δοξάζων Κύριος, αὐτὸς σε ἐδόξασε τῶν θαυμάτων, τοῖς μυρίοις ᾧ Γρηγόριε, καὶ ὡς φῶς τοῖς ἐν σκότει, μάκαρ δέδωκεν.

Υπνώσαντα σοφῶς Θεοῦ μύουσι, τὴν πίστιν θεόφρον
τῶν Ἀποστόλων, ἡ Θεοτόκος καὶ ὁ πρόκριτος,
Γρηγόριε σοφέ, σὲ τὸν πανένδοξον.

Τὰ θαύματα τὰ σὰ πρὶν κατεπλάγησαν, τὰ πλήθη
Γρηγόριε τῶν Ἑλλήνων, καὶ τὴν πίστιν σου τὴν
ἄσειστον, τὴν πρὸς Χριστὸν τὸν Θεόν, Ὅν ἐκήρυττες.

Θεοτοκίου

Υπέρτιμε ἀγνή, Θεὸν ἡ τέξασα, παράσχου εὐΐλατον
τὸν Υἱὸν Σου, Σοῖς ἰκέταις καὶ κατάπεμψον, ἰλασμόν
καὶ παισιμάτων, τὴν συγχώρησιν.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως

Νέος γέγονας Μωσῆς τοῖς ἔργοις, πλάκας πίστεως ἐπὶ
τοῦ ὄρους, τῆς μυστικῆς θεοφανείας δεξάμενος,
νομοθετήσας λαοῖς τὴν εὐσέβειαν, τοῦ τῆς Τριάδος
μυστηρίου Γρηγόριε· ὄθεν ἅπαντες, τιμῶμεν πιστοὶ
τὴν μνήμην σου, αἰτοῦντες διὰ σοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίου

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε
Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα,
τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν γενόμενον, ρερυπωμένον
σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν
σου ἐνθέοις νόμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς

Γῆν τὴν καλήν, Πάτερ θεόφρον ἐζήλωσας, καὶ τοῦ
λόγου, σπόρον εἰσδεξάμενος, εἰς ἑκατὸν εὐαγγελικῶς,
πολλαπλασιάζεις, εἰσέτι καὶ νῦν Γρηγόριε, προσάγων

διδαχαῖς σου, τοὺς πιστῶς μελωδοῦντας, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὡς ἀστραπή, Πάτερ ἐκλάμπας ὁ βίος σου, τῶν δαιμόνων, πλάνην ἐφυγάδευσε· τῷ γὰρ φωτί, τῆς σῆς ἀρετῆς, τὸ ἐκείνων σκότος, προσομιλῆσαι οὐκ ἴσχυσε· διὸ ὁ νεωκόρος, ψυχοφθόρου ἀπάτης, κυλισθεὶς ὡσπερ λίθος φωτίζεται.

Γνόφον φωτός, τοῦ θειοτάτου θεάσασθαι, ἠξιώθης, νόμον τε θεόγραφον, ὡς Μωϋσῆς, Πάτερ εἴληφώς, τῆς θεολογίας, τὸ ἀκριβὲς ἐκπεπαιδεύσαι, ἐντεῦθεν νομοθέτης, τῇ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἀνεδείχθης θεόφρον Γρηγοριε.

Ῥητορικὴν, ἐρεσχελίαν ἐξέκλινας, καὶ τῷ λόγῳ, Πάτερ τῷ τῆς χάριτος, καταυγασθεὶς, ἀποστολικήν, ὄντως ἐξουσίαν, κατὰ δαιμόνων ἐπλούτησας· τὴν σὴν γὰρ δραπετεύει, ἀπασπράπτουσαν αἴγλην, ὁ τοῦ σκότους προστάτης Γρηγόριε.

Θεοτοκίου

Ἡ κιβωτός, πόρρωθεν σὲ προετύπωσε, δεξαμένη, νόμον τὸν θεόγραφον, τὴν ἐν γαστρί, τὸν ζωαρχικόν, Λόγον συλλαβοῦσαν, ἀνερμηνεύτως Πανάμωμε, τὸν τρέφοντα πλουσίως, τὰς ψυχὰς τῶν βοώντων, τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ἄτερος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ὁ Θεὸς εἰσακήκοε, τὴν προσευχὴν τῆς δεήσεώς σου, ἣν ἠΰξω τῶν Ἑλλήνων, ἐπιστροφῆς πρὸς Θεόν.

Νουνεχῶς σὺ Γρηγόριε, ἠκροάσω τῶν θείων λόγων, τὴν ψυχὴν σου μὴ φεισάμενος, προκινδυνεύων τῆς ποιμνῆς σου.

Ὑπὲρ τῶν κολαζόντων σε, μιμούμενος σοφὲ τὸν σὸν Δεσπότην, προσηύχου παναοίδιμε Γρηγόριε.

Θεοτοκίου

Ῥύσασθέ με πάναγνε, τῶν φρικτῶν κολάσεων τοῦ ἄδου, ἑμαυτὸν δίδωμί Σοι, τῇ μόνῃ σωτηρίᾳ μου.

Ἠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω

Γεωργία σῶν λόγων, τὰς κεχερσωμένας καρδίας ὠμάλιας, καὶ τὸν θεῖον σπόρον, ἐν αὐταῖς Ἱεράρχα κατέβαλες, καὶ καρπὸν πολύχουν, τῷ Λυτρωτῇ τὴν σωτηρίαν, τῶν πιστῶν θεορρήμον προσήγαγες.

Ὁ Θεοῦ παραστάτης, ζήλω πυρακτούμενος χρίει σε Φαίδιμος, Ἱερέα Πάτερ, τῷ Θεῷ τῷ τὰ σύμπαντα βλέποντι, εὐσεβῶς θαρρήσας, καὶ τῇ σεπτῇ σου πολιτείᾳ, πεποιθῶς θεορρήμον Γρηγόριε.

Ῥοαῖς τῶν σῶν δογμάτων, τὰς εἰδωλικὰς πυρπολήσεις κατέσβεσας, καὶ ταῖς διδαχαῖς σου, τοὺς πιστοὺς ἐβεβαίωσας Πάνσοφε, ἀναβὰς εἰς ὕψος, ὡς Σαμουὴλ ταῖς θεωρίαις, καὶ ὡς δένδρον φανεῖς τοῖς διώκουσι. Ἱεράρχα θεόφρον, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις δεινῶν με λυτρούμενος, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, τὸ χειρόγραφον Πάτερ διάρρηξον, ἱερεὺς ὑπάρχων, καὶ ἐκ Θεοῦ τὴν ἐξουσίαν, εἰληφῶς ἀφιέναι τὰ πταίσματα.

Θεοτοκίου

Ἦραιώθης Παρθένε, τοῖς τῆς παρθενίας σου
ἀχράντοις κάλλεσι, καὶ τῆς πρώτης Εὔας,
περιέστειλας αἴσχος τὸ δύσμορφον, τὸν Χριστὸν
τεκοῦσα, περιβολὴν ἀθανασίας, χαριζόμενον τοῖς σὲ
γεραίρουσιν.

Ἔτερος. Ὁ ἄνθραξ.

Μόνος ἐστὶ Κύριος ὁ Θεός, πάσης κτίσεως ὁ ἀπαθὴς
τῇ ἀϋλῳ θεότητι, Χριστὸς Ἰησοῦς ἐδίδασκες, σοφὴ
ἀφόβως πᾶσι τοῖς Ἑλλησι.

Νόμον τὸν σωτήριον τοῦ Χριστοῦ, ἐκπληρῶν ἔνδοξε,
θαυματοργὴ ἐδίδως Γρηγόριε, σαυτόν τοῖς
κολάζουσιν, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐτούς.

Ὁ Λύκος πάνσοφε μαρτυρεῖ, ἔτι τὸ παράδοξον,
αὐτίκα φᾶρ φεύγων, ἐκκλίνει τῆς δενδρωθείσης
ἀπτόμενος, ὡς ζῶν τῆς ράβδου σου.

Θεοτοκίου

Ἰλέωσαι πάναγνε σεμνή, τὸν Θεὸν καὶ κτίστην μου,
ὅταν μέλλω τῷ βήματι, ὁ ἀνελεήμων παρίστασθαι, εἰς
Σὲ γὰρ τὴν ἐλπίδα ἀνέθηκα.

Ἦδὴ ς'. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Τὴν λίμνην θαυματοργῶν, ἀδελφοκτόνον ἐξήρανας,
καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμάς, ἀνέστειλας Πάνσοφε, τὴν
ράβδον πηξάμενος, τὴν καὶ παραχρῆμα,
δενδρωθεῖσαν θείῳ νεύματι.

Ὁ ζῆλος ὁ τοῦ Θεοῦ, κατέφαγέ σε Γρηγόριε· μὴ καρτερῶν γὰρ ὄραν, Θεὸν ὑβριζόμενον, λαὸν ματαιόφρονα, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, θεορρημον ἐξωλόθρευσας.

Νενέκρωται βουληθεῖς, ἐξουθενεῖν σε ὁ δαίλαιος, Ἑβραῖος ὁ δυσσεβής, Θεοῦ σε δοξάζοντος, θεόφρον Γρηγόριε, τῶν αὐτοῦ δογμάτων, πληρωτὴν ἀναδεικνύμενον.

Θεοτοκίου

Ἐπῆλθε τὸ παντουργόν, ἐπὶ σὲ Πνεῦμα Πανάμωμε, καὶ Λόγος ὁ τοῦ Θεοῦ, ἐν σοὶ κατεσκήνωσε, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισεν, ἀνεκδιηγήτως, διαμείνας ἀναλλοίωτος.

Ἄτερος. Ἐν ἀβύσσῳ παισμάτων.

Νεοκαισάρεια πρόμαχον κέκτηται, οἴκουμένη πᾶσα δὲ φύλακα μέγιστον, σὲ εὐκλεῆ Γρηγόριε, τῶν Ἱεραρχῶν τὸ θεῖον ἀγλάϊσμα.

Θανατοῦται αὐτίκα ὁ δαίλαιος, παροινήσας Ἑβραῖος σοῖς θαύμασι, θαυματουργὲ Γρηγόριε, ἐξανέστη δὲ τῇ προσευχῇ σου, καὶ σέσωσαι.

Ἀδελφοκτόνον τὴν λίμνην ἐξήρανας, θαυματουργῶν ἀγίως πανένδοξε, θαυματουργὲ Γρηγόριε, καὶ ποταμοῦ τὰς ὀρμὰς συνανέστειλας.

Ἵποβρύχιος ἔνδοξε γέγονα, καὶ περιστοιχούμενος ἀθλίως τοῖς πάθεσι, θαυματουργὲ Γρηγόριε, διάσωσόν με τὸν προσφυγόντα σοι.

Θεοτοκίου

Λάμπρυνόν με τῷ φέγγει Σου πάναγνε, τὸν
ζεζοφωμένον πολλοῖς πλημμελήμασι, τοὺς ῥύπους
ἀποσμήχουσα, τῆς ἀθλίας ψυχῆς μου καὶ σώζουσα.

Κουτάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Θαυμάτων πολλῶν, δεξάμενος ἐνέργειαν, σημείοις
φρικτοῖς, τοὺς δαίμονας ἐπτόησας, καὶ τὰς νόσους
ἤλασας τῶν ἀνθρώπων, πάνσοφε Γρηγόριε· διὸ καλὴ
θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων κομισάμενος.

Ὁ Οἶκος

Πόθεν ἀπάρξομαι τοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνειν ὁ τάλας,
καθορῶν τὰ πολλὰ καὶ ὑπερθαύμαστα πράγματα; Ἐὰν
ἀπὸ τοῦ βίου τοῦ Ὁσίου ἐγχειρήσω, τὸ σύνολον οὐκ
ἰσχύω· πάντα γὰρ νοῦν ὑπερβαίνει ὁ ἔνθεος βίος
αὐτοῦ. Ἐὰν ἀπὸ τῶν θαυμάτων, καὶ ἐν τούτῳ λοιπὸν
αἰσχυνθήσομαι, ὑπὲρ τὴν ψάμμον γὰρ ὑπάρχουσι· διὰ
τοῦτο ἀκούει θαυματουργός, τὴν κλῆσιν ἐξ ἔργων
κομισάμενος.

Συναξάριον.

*Τῇ ΙΖ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου,
Ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας, τοῦ Θαυματουργοῦ.*

*Ὁ Γρηγόριος, θαυματουργῶν καὶ πάλαι,
Θεῷ παραστάς, θαυματουργεῖ τι πλέον.
Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ τε μέγας θάνε θαυματουργος.*

Ἰδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασι

Πατέρων τὸ καύχημα, καὶ Διδασκάλων τὸ σεμνολόγημα, φωστὴρ τῆς Ἐκκλησίας, τῆς εὐσεβείας στυλὸς ἀκράδαντος, σὺ καθωράθης, κραυγάζων Γρηγόριε· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἀστράψας τοῖς θαύμασι, τὴν οἰκουμένην ἐφωταγώγησας· διὰ τοῦτο Θεόφρον, συναθροισθέντες σὲ μακαρίζομεν, οἱ τῶν σῶν λόγων, τρυφῶντες καὶ ψάλλοντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Ἰάματα Πάνσοφε, τοῖς ἀσθενοῦσι πᾶσιν ἐπήγασας· ἐξεχύθη γὰρ χάρις, δαψιλεστάτη σοῦ ἐν τοῖς χείλεσι, θαυματουργίας, δι' ἧς ἀνακράζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίου

Νῦν πάντα πεπλήρωται, φωτὸς τοῦ Θείου, διὰ σοῦ Πάναγνε· σὺ γὰρ πύλη ἐφάνης, δι' ἧς τῷ κόσμῳ Θεὸς ὠμίλησε, καταφωτίζων τοὺς πίσει κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄτερος. Ρήτορες ἀνεδείχθησαν.

Μέγιστος ἐν θαύμασιν ἐγνωρίσθης ἔνδοξε· διὸ θάλασσα καὶ γῆ, πᾶσα κοινὸν βοηθὸν ἔχοντά σε κραυγάζει, ὁ ὑπέρτιμος, τῶν Πατέρων ἀντιλαβοῦ ἡμῶν Γρηγόριε.

Ἄπαντες λαμβάνουσι φθάνεις γὰρ τὰ αἰτήματα ταχὺ, ἐπικαλούμενοι θεῖον, ἀντιλήπτορα Γρηγόριε, βοῶντες· ὁ θαυμάσιος, τῶν Πατέρων σὲ ὑμνοῦμεν Γρηγόριε.

Τὸν ῥήτορα τὸν πάνσοφον, τὸν θαυμάσιον, ἐπώνυμον ἅπαντες Γρηγόριον, τὸν θεῖον σὲ ὑμνοῦμεν, ἐν τῷ σεπτῷ σου τεμένει, λαμπρῶς καὶ πανηγυρίζομεν.

Θεοτοκίου

Λελωβημένον ὄντα με, ταῖς αἰσχίστοις πράξεσι, Σὲ ἱκετεύω Δέσποινα Μαρία, ἀποκαθᾶραι τὸν δαίλαιον, ἵνα σωζόμενος ὑμνῶ Σε, τὴν τοῦ Βασιλέως Μητέρα Θεοτόκον.

ᾠδὴ η'. Ἐπταπλασίως κάμινον

Οἱ διὰ σοῦ πλουτήσαντες, τῆς Τριάδος τὴν ἔλλαμψιν, τῆς ὁμοουσίου, καὶ σεπτῆς Γρηγόριε, τὴν σὴν νῦν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντες χάριτι, θαυματουργικῇ, καταλαμφθῆναι αἰτοῦμεν, βοῶντες· Τὸν Δεσπότην, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νεοφανὲς ὡς ἔσοπτρον, δεδεδυμένος πανόλβιε, τὰς μαρμαρυγὰς, τῆς ἀρχικῆς Θεότητος, τὸν κόσμον ἐφώτισας, ἀντανακλάσεις πέμπων φωτός, τοῖς μελωδικῶς, ὀρθοδοξία βοῶσιν· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ Θεοῦ σκεπόμενος, εὐσεβείας ὑπόθεσις, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐφρουρήθης πάνσοφε, εἰς ὄρος ἱστάμενος, ὡς νομοθέτης ἄλλος Μωσῆς, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἐκδιδάσκων, Γρηγόριε κραυγάζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Φωτὸς ἀδύτου γέγονας, ἐνδιαίτημα Πάναγνε, ταῖς τῆς παρθενίας, καλλοναῖς ἀστράπτουσα, καὶ πάντα κατηύγασας, τοὺς Θεοτόκον σε ἀληθῆ, καθομολογοῦντας, ἐκ ψυχῆς καὶ βοῶντας· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἄτερος. Κάμινός ποτε.

Οἶκος τῆς σεπτῆς Τριάδος ἀνεδείχθης, θαυματουργέ σοφὲ Γρηγόριε, ταῖς σαῖς ὁσίαις πράξεσι, τοὺς μὲν διδάσκων ἔλληνας, τοὺς δὲ πιστοὺς στηρίζων καὶ ἔψαλλες· εὐλογεῖται πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ μυρίαὶς ὑπεβλήθης, κολάσειν ὁ ἀείμνηστος, ὑπὸ τῶν ἐλλήνων τυπτόμενος, καὶ πολλάκις θανατούμενος, πρὸς πίστιν ἐπιστρέφων τούτους, καὶ ἔψαλλες· εὐλογεῖται πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥώμην σὺ διδοὺς ἀθλίῳ σώματί μου, τὰς ἐπταμέτρους νόσους ἰώμενος, ψυχῆς τε τὸν καύσωνα θαυματουργέ, ἔκβαλε Γρηγόριε σὲ ἐκδυσωπῶ, ἵνα κράζω σωζόμενος, ἀνυμνολογῶν σε, εἰς πάντα τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίου

Ὅλον τὸν αἰσχραῖς ἀθλίως δουλωθέντα, πράξεσι τὸν δειλαιοὺς πάναγνε Παρθένε πανύμνητε, ἀποκάθαρόν

με δέομαι, ἵνα ψάλλον ἀπαύστως, δοξάζων Σε, καὶ ὑπερυψῶ Σε, ἀγνή εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδὴ Θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ

Ἀρίστης πολιτείας λάμπας φωτί, νῦν φωτὶ τῷ μεγάλῳ παρέστηκας, θεουργικαῖς, θαυματοποιίαις ὡς νικητῆς, κατεστεμμένος Ὅσιε, Πάτερ, Ἱεράρχα θαυματουργέ, Γρηγόριε θεόφρον, φωστήρ τῆς Ἐκκλησίας, τῶν Ὁρθοδόξων ἐγκαλλώπισμα.

Ἰθύνεσθαι δυσώπει σαῖς προσευχαῖς, τὸ βασίλειον νῦν ἱεράτευμα, τὸ ἐκλεκτόν, καὶ ἡγιασμένον θαυματουργέ, καὶ τοὺς πιστῶς τὴν μνήμην σου, νῦν ἐπιτελοῦντας ἐπιτυχεῖν, τῆς ἄνω βασιλείας, Γρηγόριε θεόφρον, ἀξιωθῆναι καθικέτευε.

Νικήσας τῶν δαιμόνων τὰς προσβολάς, καὶ σαρκὸς ὑποτάξας τὸ φρόνημα, καὶ ἱερεύς, ἄκακος καὶ ὄσιος γεγονώς, δικαιοσύνης ἔνδυμα, περιβεβλημένος θαυματουργέ, παρίστασαι τῷ θρόνῳ, τοῦ πάντων Βασιλέως, νῦν παρρησία παμμακάριστε.

Θεοτοκίου

Ἐράθης ᾧ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἔτερος. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Γρηγόριον σήμερον τὸν θεῖον εὐφημήσωμεν, οἱ πιστοὶ ὁμοφώνως καὶ γὰρ ἔεφανε, τοὺς νενοσηκότας ἰᾶσαι καὶ παρασχεῖν, ἔλεος καὶ χάριν ἡμῖν τοῖς ἐκ πίστεως, εὐφημοῦσι τοῦτον ἄσμασι.

Ἐκήρυξας πάνσοφε, θαυματουργὲ πανίερε, τὸν Χριστὸν ἐναντίον πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ὅθεν σε δοξάζει μαρτύρων ἐν σκηναῖς, καὶ τῶν ἀποστόλων ὡς τούτων συμμετόχον, καὶ ὁμότροπον Γρηγόριε.

Γρηγόριε πάνσοφε θαυματουργὲ πανόλβιε, οἰκουμένης ἀπάσης τὸ ἐγκαλλώπισμα, πρόσδεξαι ἰλέως τὸν ὕμνον καὶ τῆς ψυχῆς, δὸς μοι τὰς αἰτήσεις, δὸς καὶ τὴν συγχώρησιν, τῶν κακῶν ὧν ἐπλημμέλησα.

Θεοτοκίου

Ἵπέρτιμε Δέσποινα, Παρθένε παντευλόγητε, ἡ ἐλπίς μου καὶ σκέπη καὶ τὸ προσφύγιον, Σοὶ προσφεύγω βαρούμενος ὑπὸ πολλῶν, παισμάτων ὁ τάλας, καὶ Σὲ ἐπιγράφομαι, σωτηρίαν μεγαλύνων Σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἦχος β'. Τῶν Μαθητῶν ὁρώντων σε
Τὸν ἐν ποικίλοις θαύμασιν, Ἱεράρχην, ἀναφανέντα δόκιμον ἐν τῷ κόσμῳ, θείαις εὐφημήσωμεν μελωδίαις, Γρηγόριον φιλέορτοι, ὅπως ταῖς τούτου πρεσβείαις, λάβωμεν λύσιν παισμάτων.

Θεοτοκίου

Ὁ τῆς ζωῆς τῆς θείας καὶ μακαρίας, φθονήσας μοι τῆς πάλαι ἐν Παραδείσῳ, ἐχθρὸς ὁ δολιώτατος καὶ

πανούργος, καὶ τῆς Ἐδὲμ ἐξόριστον, ποιήσας με
θανατοῦται, τῇ σῆ γεννήσει Παρθένε.

Αἶνοι. Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν

Χαίροις θεολογίαις σαφῶς, ἱερωτάταις ἱερῶς
σεμνυνόμενος, ὁ στυλὸς τῆς Ἐκκλησίας, ἡ τῶν
δογμάτων κρηπίς, τὸ τοῦ Παρακλήτου θεῖον ὄργανον,
ὁ νοῦς ὁ οὐράνιος, ἡ κιθάρα τοῦ Πνεύματος, ποιμὴν ὁ
μέγας, καὶ Χριστοῦ Ἀρχιποίμενος, θρέμμα γνήσιον,
καὶ ἀρνίον πραότατον· κρήνη ἀναβλυστάνουσα,
δογμάτων τὰ νάματα, καὶ ἱαμάτων τὰ ρεῖθρα,
ἱερομύστα Γρηγόριε, Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος. (Δίς)

Χαίροις, Ἱεραρχῶν καλλονή, τῶν ἀρετῶν τὸ διαυγὲς
καταγώγιον, ἡ στάθμη τῆς Ἐκκλησίας, ἱερωσύνης
κανὼν· ποταμὸς ναμάτων θεῶν ἔμπλεως, ἐξ ὧν
καταρδεύεται, ἡ ὑφήλιος ἅπασα, πρὸς εὐκαρπίαν,
ψυχικὴν καὶ σωτήριον, καὶ αἰρέσεων, ἀποπλύνεται
βόρβορος. Ἄνθρωπε ἐπουράνιε, ἐπίγειε Ἄγγελε,
στόμα τὸν νόμον τὸν θεῖον, ἐμμελετήσαν Γρηγόριε,
Θεοῦ κληρονόμε, τοῦ παρέχοντος τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα
ἔλεος.

Ὅμβροις σῶν ἱερῶν προσευχῶν, λίμνην ἐξήρανας
ποτὲ μάχης πρόξενον· καὶ ρεῖθρον τῇ δενδρωθείῃ,
ράβδῳ ἀτάκτως σοφέ, ἐπικλύζον εἴργεις θεία χάριτι·
βωμούς κατηδάφισας, τῶν δαιμονῶν Γρηγόριε, τῆς
ἀπιστίας, τὸν χειμῶνα διέλυσας, θερμοτάταις σου,
πρὸς Θεὸν παρακλήσεσι, θαύμασιν ἐβεβαίωσας,

ψυχὰς καὶ προσήγαγες, τῷ εὐεργέτῃ τῶν ὄλων, παρ' οὗ τὸν ἄξιον εἴληφας, μισθόν, ὃν δυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'

Τὸν περιβόητον ἐν θαύμασιν Ἱεράρχην, καὶ τὰ ἄψυχα αἰδούμενα παραδόξως μετεβάλλετο· λίμνη γὰρ ἐχερσοῦτο, ἀδελφούς νουθετοῦσα, ῥάβδος δὲ ἐδενδροῦτο, ποταμόν καλινοῦσα, λίθος λόγῳ μετετέθη, μεταφέρων τοὺς ἀπίστους πρὸς τὴν τοῦ Θεοῦ ἐπίγνωσιν, δι' ἧς τὸ μέγα ἔλεος, παράσχου ὁ Θεὸς ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίου

Ὁ ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε, Χριστὸς ὁ Κύριος, ἐκ τῆς σῆς νηδύος προελθὼν, ἐμὲ ἐνδυσάμενος, τῆς πρώην κατάρας, τὸν Ἀδὰμ ἠλευθέρωσε· διὸ σοι Πάναγνε, ὡς τοῦ Θεοῦ Μητρὶ τε καὶ Παρθένῳ ἀληθῶς, βοῶμεν ἀσιγήτως, τὸ Χαῖρε τοῦ Ἀγγέλου. Χαῖρε Δέσποινα, προστασία καὶ σκέπη, καὶ σωτηρία τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη καὶ Απόλυσις.

Μεγαλυνάριον.

Δεῦτε εὐφημήσωμεν οἱ πιστοὶ, θαυμάτων τὴν βρῦσιν, Ἀποστόλων τὸν μιμητὴν, ποιμένα τὸν θεῖον, τῆς Νεοκαισαρείας, καὶ μύστην τοῦ Κυρίου, ἐνθέως νῦν τιμῶντες, σοφὸν Γρηγόριον.